

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

1. Qui ad recipienda &c. Papæ Innocentii III. Bulla, quâ Episcopo Genevensi potestatem concedit, Censuris Ecclesiasticis ejus Ecclesiæ Clericos cogendi ut Sacris ordinibus initientur.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](#)

ANNO
1199.I.
Ex Arch.
Reipublicæ
Genevensis
exprompta.

Papæ Innocentii III. Bulla, quâ Episcopo Genevensi potestatem concedit, Censuram Ecclesiasticæ ejus Ecclesiae Clericos cogendi ut sacris ordinibus initientur.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Venerabili fratri Gebennensi Episcopo, salutem & Apostolicam benedictionem.

Qui ad recipienda Ecclesiastica beneficia libenter accidunt, ad suscipiendos ipsis beneficiis annexos ordines, cum pro officiis beneficia conferantur, non debent difficiles inventari, sed ad exhibenda ipsis Ecclesiae servitia per que beneficia recipere dinoſuntur, se promptos exhibere pariter & paratos.

Ad audiētiam liquidam nostram te significante pervenit, quod quidam Clericorum Ecclesiae tuæ sacros ordines recipere negligunt & renfant; licet pro ordinatorum defectu eadem Ecclesia in divinis officiis non modicum sustineat detrimentum.

Volentes igitur sicut officii nostri sollicitudo exposcit Ecclesiarum utilitatibus imminere, fraternalitati tuæ auctoritate duximus præsentium indulgendum, ut Clericos Ecclesiae tuæ quos ad hoc idoneos esse cognoveris, ad suscipiendos sacros ordines per censuram Ecclesiasticam appellatione remora compellendi liberam habeas facultatem. Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei auſt temerario contrarie. Si quis autem hoc attemptare præsumperit, indignationem omnipotens Dei, & Beatorum Petri ac Pauli Apostolorum ejus se noverit incurſum. Datum Lateranis, x. Kal. Januarii Pontificatus nostri anno secundo.

II.
Ex Collect.
Martene
Tom. I. Col.
793.

Ad Episcopos provinciæ Turonensis, ut suos hortentur ad ferendas suppeditas Balduino Imperatori Constantinopolitano.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Venerabilibus fratribus, Turonensi Archiepiscopo, & suffraganeis ejus, salutem & Apostolicam benedictionem.

VIR unus de Ramatha duas sibi copulavit uxores, Annam videlicet & Fenennam; sed qua prius fuit prolis gloriæ decorata, quoniam superbivit, ubi altera cœpit frœcundit sibi in Domino exultare, meruit infirmari, sicut ipsius canticum manifestat. Ea siquidem qua sub umbra legis historialiter leguntur accidisse, cum secundum Apostolum omnia illis contingenter in figuram, spiritualiter eveniunt in populo Dei tempore gratiæ revelatae, ut à Moysi facie sublatio velamine, per Evangelicæ doctrinæ fulgore tenebroſa aqua in nubibus æris elucescat, & significatum pro significatis appareat evidenter. Mediator eternæ Dei & hominum CHRISTUS JESUS, unus omnino, non confusione substantiæ, sed unitate persone duas convocans ad se gentes, Græcum videlicet & Latinum, ipsas sibi conjunxit per fidem sacramenta; sed & alter eorum, videlicet Græcus, qui septeno Ecclesiarum numero gloriatur, de quibus & eorum Angelis mentionem facit in Apocalypsi Joannes, ubi Latinorum Ecclesiae

vidit funiculos dilatari, quasi stimulis invidia agitatus, ab unitate dicesit, non attendens quod cum Sponsus præmisisset in Canticis: Sexaginta sunt regina, & octoginta concubina, & adolescentularum non est numerus; statim subjunxit: Una est columba mea, perfecta mea, una est matri sua electa genitrici sue. Viderunt eam filia Sion, & beatissimam prædicaverunt, regina & concubina laudaverunt eam; nam multa filia congregaverunt divisa, hac autem supergressa est universa. Postquam autem Græcorum populus, rupto vinculo pacis, ab unitate dicesit, elanguit etiam circa fidem, renuens confiteri quod Spiritus sanctus qui est unitatis æqualitatique connexio, procedat à Filio, sicut à Patre procedit. Quia igitur circa processionem Spiritus Sancti profiteri tenuit veritatem, merito tenebras mentis incurrit, cum ipse Spiritus omnem doceat veritatem, sicut Filius in Evangelio protestatur; spirituali etenim intellectu privatus, quia in Spiritum peccavit, fermentum non ejicit à domo, ubi epulantur in azimis sinceritatis & veritatis; sed veteri fermento retento, CORPUS CHRISTI, quantum in ipso comedit fermentatum. Benedictus autem Deus & Pater Domine nostri JESU CHRISTI, Pater misericordiarum, & Deus totius consolacionis, qui volens Ecclesiam suam consolari, ut Esrah convertatur ad Judam, & ad Jerusalem Samaria revertatur; super eudem populum quasi montem caliginosum signum dignatus est mirabiliter elevare, ac ejus portas sanctificati Domini sunt ingressi. Græcorum imperium à superbis ad humiles, à superstitionis ad religiosos, à Schismatycis, ad Catholicos, ab inobedientibus transferens ad devotos. Cum enim Christianus exercitus illuc cum Alexio filio Isaia advenisset, & capita urbe Constantinopoli, idem fuisset Alexius coronatus, dictus exercitus ibidem proposuit hyemare: sed quæ novus Imperator pro beneficiis ab eo collatis retribuere studuerit longum esset præfenti pagina enarrare. Verum ut multa breviter perstringamus, eorum malitia quasi Amorrorum iniuriantem completa, dextera Domini fecit virtutem, & exaltavit exercitum Christianorum, illos digna ultione percutiens, atque eorum terram auro & argente gemmisque referat, frumento, vino & oleo stabilitam, & bonorum omnium copias affluentem exercitiū tribuens memorato. Expulsis igitur de Constantinopoli Græcis, & eorum terrâ pariter subjugata, caſtissimum in CHRISTO filium B. comitem Flandriæ & Hafoniæ ad Imperii regimen voluntate Domini & unanimi sublimarunt, ut videatur in illo completem quod fuerat de Cyro prædictum: Subjeciam, inquit, ante faciem ejus gentes; & dorsa regum vertam, aperiam coram eo januas, & porta non claudentur, ego ante te ibo. & gloriosos terræ humiliabo: portas areas conteram, & vettes ferreos confringam, & dabo ei thesauros absconditos, & arcana secretorum. Hic igitur mirabiliter sublimatus nobis humiliiter supplicavit, ut Apostolicae sedis devotos Clericos, simili & laicos, nobiles & ignobiles cujuslibet conditio[n]is & sexus dignarem exhortationibus invitare, ut ad ipsius accedant imperium, ab eo secundum qualitates & merita personarum gratas divitias accepturi. Attendentes igitur quod mutatio hujus imperii, dexteræ mutatio sit excelsi; & ab eo factum sit istud, qui tempora mutat, & transfert regna, cum per illud imperium Terra sanctæ possit utilius subveniri: quin potius per illud ista credantur posse recuperari de levi, fraternitatem vestram monemus & exhortamur in Domino per Apostolica scripta mandantes, quatenus tam Clericos, quam

ANNO
1204.